

Farkas Arnold Levente

ROSSZ

Ezüst udvar, aranykapu,
szürke havon szürke hamu,
a létezés vízalapú.
Pizlicsári Jónás atya
az örömhírt úgy tanítja,
hogy igazság minden szava.
A teremtés beteljesül,
a lélek is megtestesül,
kiscipó és nagykalács sül.

*

Gyomorszájhagyomány. Furcsa
kifejezés. Azt jelenti,
hogy kultúránk az éhezés
kultúrája. Különbség van

éhség és éhezés között.
A gyomor mélyén sötétség
lakozik. Az első falat
világít a gyomornedvek

illúziója fölött. Nincs
semmi. Ebből a semmiből
teremti meg a dzsinn a szűz
gyermekének a halálát.

*

A barátom naplót ír. Úgy
tesz, mintha naplót írna. Nem
ír naplót. Nem a barátom.
Az nem lehet, hogy a gyermek

születését egy dzsinn adja
hírül a szűznek. Az a baj,
hogy nem szeretjük egymást. Így
lesz sötét, ami fekete,

gyomorszájhagyomány útján
terjed az éhség. Angyalszárny
helyén majdnem kívánatos
almát hámoz a türelem.

*

Minden valóság illúzió.
Rossz válaszokat adunk a jó
kérdésekre is. A betű öl.
A szellem éltet. Jónás atya
az apostol szavait idézi
a pizlicsári templomban. Persze
a szellem a gyilkos betűk által
éltet. Ez ellentmondás. De ha
azt mondjuk, a teremtés egy könyv,
és betű benne minden teremtmény,
akkor a másik az, aki éltet.
Egy fa. Egy kő. Egy patak. Egy kert.
Egy szomszéd. Némelyik betűhöz
sok türelemre van szükségünk.

Kiss Dávid

Ság hegyi Pietà

1.

Ramadán tizenötödik napja volt,
pészah előtti órák, nagypéntek.
Nemrég temettük el Anyát,
és e különös évben a Könyv népei
egy időben ültek ünnepet.

Krisztust már megfeszítették:
gyűltek a felhők, de a Ság hegyen
még nem állt be a húsvéti sábat.
Arab barátaink böjtöltek Pesten.
A spájzban sonka várta a vasárnapot.

Ebédre halat ettünk. Kezdet
kiengedni az esti bárány a csap
alatt. Hogy az időt elüssük,